

Протокол

№

гр. София, 31.10.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 31.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **7590** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:44 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Р. Ф. Т. – редовно уведомена чрез пълномощника си - адв. Д. О., не се явява. Представява се от АДВ. К. С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ“ - МВР – редовно уведомен, се представява от ЮРК. Т., която представя пълномощно.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА депозираната жалба от Р. Т. - лице без гражданство - родена на 13 май 1940 г., в [населено място], К. област, СССР, чрез пълномощника ѝ - адв. Д. О., АК – Б. против Отказ за предоставяне на статут на лице без гражданство на територията на РБългария, рег. № 5364р – 15607 от 29.06.2023 г., издаден от директора на Дирекция „Миграция“ - МВР.

ДОКЛАДВА приложените заверени копия от документи към административната преписка.

ДОКЛАДВА становище на процесуалния представител на жалбоподателя по повод срочността на жалбата и приложените към него връчени документи.

АДВ. С.: Поддържам жалбата. Нямаме нови доказателства и доказателствени искания. ЮРК. Т.: Оспорвам така докладваната жалба. Моля, да приемете административната преписка като доказателство по делото. Няма да соча други доказателства и нямам доказателствени искания.

Съдът счита, че следва да бъдат приобщени към доказателствата по делото приложените документи към административната преписка.

Предвид становището на страните, че няма да ангажират други доказателства и нямат доказателствени искания следва да бъде приключено съдебното дирене и да се даде ход на устните състезания, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото приложените към административната преписка заверени копия от документи.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ. ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. С.: Съгласно чл. 1, т. 1 от Конвенцията за статута на лицата без гражданство, в която се съдържа и легалната дефиниция на термина „лице без гражданство“, е казано, че гражданството се оценява към момента на вземане на решението по молбата, тоест, тази преценка не се извършва в минало време, нито в бъдещ план, а към момента, т.е. „сега“ – тогава когато е сезиран компетентния орган.

Към настоящия момент доверителката ми, след като е подала молба за получаване на статут на лице без гражданство, и към момента на протичане на административното производство, тя безспорно е доказала, че не е гражданин нито на Руската Федерация, нито на Република У.. Тя няма задължението да доказва, че не е гражданин на други държави, тоест, да доказва отрицателни факти и то последователно, че не е гражданин на всички държави по света. Ако административният орган твърди, че тя има някакво гражданство - без значение на коя държава то именно той следва да го докаже, и то по безспорен начин.

Разпоредбата, на която се е позовала Дирекция „Миграция“ – чл. 21, б. „д“, т. 5 от ЗЧРБ е в противоречие с Конвенцията за статута на лицата без гражданство и тази разпоредба от националния закон допуска едно предположение лицето да е имало документ за самоличност, който е можело да бъде подновен, но не е подновен. Това е предположение на административния орган, защото той няма как да знае дали този документ щеше да бъде подновен, ако госпожа Т. беше подала молба или заявление за това, а следвало да извърши своята преценка към момента на постановяване на решението си и на обжалвания административен акт. Поради това, решението на административния орган е трябвало да бъде взето към този момент, като ирелевантно за правилното приложение на закона е това дали жалбоподателката е могла да получи някакво гражданство в бъдеще време.

Следва да се отбележи, че става въпрос за жена на 83-годишна възраст, която има редица заболявания, за което сме представили доказателства, а административният орган ще е в обективна невъзможност да приведе в изпълнение принудителната административна мярка „Връщане в държавата на произход“, тъй като Руската Федерация безспорно е отговорила, че това лице не е неин гражданин, а разрешението за пребиваване, което е имала в У. към настоящия момент е изтекло, поради което и У. няма задължение да приеме това лице на нейна територия.

По тези съображения, моля, да отмените постановеното решение и да дадете директни указания на административния орган да предостави търсения статут на доверителката ми.

ЮРК. Т.: Считам жалбата за напълно неоснователна.

Административният орган е изследвал абсолютно всички относими факти и обстоятелства към настоящия случай. Не са предположения, както казва адвокатът, това че лицето е могло или не е могло. Напротив, административният орган се е позовал на конкретни факти, а именно: нотите от Посолството на Руската Федерация и то тази информация е проверена неколkokратно. Преписката е идвала в Дирекция „Миграция“ и е връщана отново в мястото, на което лицето е подало молбата, именно с указания да се изиска информация защо лице, родено в бившата СССР не е признато като гражданин на Руската Федерация. По повод на така отправените запитвания, с две ноти е потвърдено, че лицето не се явява към момента на изпращане на информацията, съгласно настоящото законодателство на Руската Федерация, техен гражданин. Впоследствие, за да вземе правилно и обективно решение, административният орган самостоятелно отправи запитване чрез Дирекция „К. отношения“ при МВР до Посолството на Руската Федерация, с което поиска да се посочи изрично, каква е причината не само за жалбоподателката в настоящото производство, но и за други лица, които са родени на територията на бившия СССР, имали са паспорти, издадени от Р. Федерация, какъвто и госпожата има, издаден от Руската Федерация, валиден до 2009 г. и каква е причината на тези лица след този период да не се предоставя в момента гражданство на Руската Федерация. По преписката се съдържа изключително подробна нота, поредната, която изключително ясно обяснява ситуацията, по какъв начин граждани на Руската Федерация, лица, родени на територията на бившия СССР, които към 1992 г. са се намирали извън територията на Руската Федерация са могли да придобият гражданство на Р. федерация - описани са всички възможности, които са им предоставени. Да, това не става автоматично, както е за граждани, които имат адресна регистрация в Руската Федерация, но са предоставени различни опции, възможности, от които жалбоподателката по настоящото дело не се е възползвала и този паспорт, който ѝ е бил издаден от Посолството на Руската Федерация в О. е именно с тази цел: - лицето да се завърне на територията на Руската Федерация като кандидат за руско гражданство, но госпожа Т. не е сторила това нещо. Тя не е предприела нужните действия и няма как едно недобросъвестно поведение от страна на жалбоподателката да се вмени в задължение впоследствие на административния орган на друга държава - да ѝ предостави гражданство, единствено заради това, че тя е проявила бездействие, въпреки предоставената ѝ по закон възможност да придобие руско гражданство.

От друга страна, има възможност, според руското законодателство, когато лицето по някакви други причини, които то може да посочи изрично в своя молба, да

възстанови в указан срок, в който не се е възползвало от правото да кандидатства за руско гражданство, но госпожа Т., според нотата от 22.06.2023 г., се е отказала и от тази възможност. Следователно, тя е могла и това не е просто предположение на административния орган, а това е проверено обстоятелство, потвърдено и доказано с нотите, представени от Руската Федерация, че тя е могла, имала е такава възможност, предпоставките за това са били налице, издаден ѝ е такъв международен паспорт на Руската Федерация, но това което се е изисквало от страна на госпожа Т. – да отиде на територия на Руската Федерация и да заяви желанието си да стане гражданка на Руската Федерация, тя не е отишла, нито пък е подала такова заявление в тяхно посолство извън територията на Руската Федерация, което също е могла да стори, заявявайки такова свое желание. В този смисъл, считам че материално правните предпоставки на чл. 21д, т. 5 от ЗЧРБ са абсолютно доказани и потвърдени от всички факти и обстоятелства, включително не се и отрича от отсрещната страна, че лицето е притежавало паспорт на Руската федерация, който паспорт е могъл да бъде подновен, но тя, заради нейното поведение и нейните действия, не го е сторила. Това се доказва абсолютно с официалните документи, издадени от Руската федерация. В тази връзка, считам за абсолютно доказани материално правните предпоставки за издаване и на настоящия Отказ, поради което моля, същият да бъде потвърден, а жалбата да бъде отхвърлена, по наведените мотиви.

Искам само маркирам, че възражението, че разпоредбите на Закона за чужденците в РБългария противоречат на Конвенцията са абсолютно неоснователни. Позоваването в жалбата на термини като „лице без гражданство де юре и де факто“ също са неоснователни, тъй като се знае, че терминът „лице без гражданство“ е определен в чл. 1, т. 1 от Конвенцията, а терминът „липса на гражданство“ де факто не е определен в нито един международен акт и няма правен режим по договор нито да се отнасят конкретно до тази категория лица, тоест, това не е задължително определение и не обвързва по никакъв начин държавните органи.

В тази връзка, моля, да потвърдите издадения отказ като законосъобразен и правилен и да отхвърлите жалбата като неоснователна.

Лицето е влязло на територията на страната, търсейки закрила и е имало време, през което такава ѝ е била предоставена, която всъщност не е подновена. Начинът, по който е влязла, всъщност означава, че тя е имала единствено, тъй като няма валиден паспорт, е имала единствено разрешение за пребиваване от У., заради което ѝ е предоставена тази закрила. Следователно, пак може да се обърне към Посолството на У., за да търси начин, по който може да се върне в тази държава, ако тя държи да се върне в нея.

Няма как на тези обстоятелства, които са установени в настоящия казус една друга държава, каквато е България, да предостави статут на лице, което е имало гражданство и което от собственото си бездействие не е предприело действия, за да си го поднови и което иска въобще да живее в друга държава, а не в нашата.

Тези всички съображения, госпожо съдия, навеждат на един-единствен извод, че Отказът на директора на Дирекция „Миграция“ е абсолютно законосъобразен и моля да го потвърдите. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

АДВ. С. (реплика): Абсолютно ирелевантни за Конвенцията за статута на лицата без гражданство е какви са причините да не се поднови или да не се придобие гражданство. В тази връзка съм изложил категорично становището си, че

националната правна уредба противоречи на тази по Конвенцията и ако имаме съответните предпоставки, със сигурност ще сезираме Европейския съд по правата на човека, за да се произнесе точно по тази разпоредба на чл. 21д, т. 5 от ЗЧРБ, на която се е позовал административният орган.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:00 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: